

BIESIADA LITERACKA

Zjazd Puławiaków

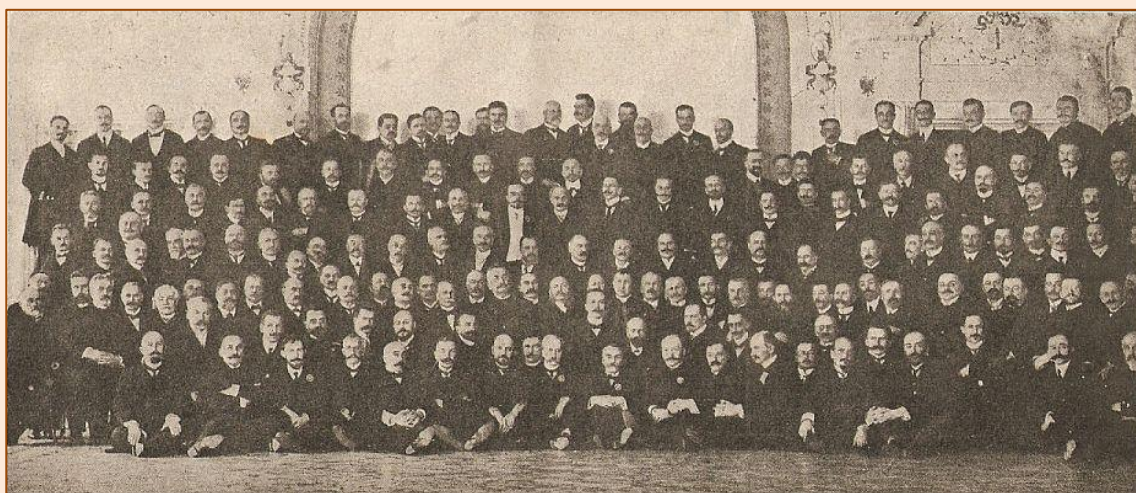

W Warszawie odbył się zjazd koleżeński wychowawców Instytutu Agronomiczno-Leśnego w Puławach. Uczelnia ta, w przeciągu lat czterdziestu ośmiu istnienia, wykształciła zawodowo z górą tysiąc młodzieży, z zastępu zaś tego stawiało się na zjazd około 250. Zjazd miał się odbyć jeszcze w r. 1905, ale wrzenie rewolucyjne stanęło zamiarowi na przeszkodzie. Dopiero w r. b. projekt urzeczywistnił się, dzięki zabiegom radcy Al. Karszo-Siedlewskiego oraz Komitetu, złożonego z p. p.; Adamieckiego, Biedrzyckiego, B. Góreckiego, St. Leśniowskiego, Komierowskiego, dr. Natansohna, Kwasięborskiego, Kluwera, Lasockiego, Skarżyńskiego, Sokołowskiego i Strzeszewskiego. Uroczystości koleżeńskie rozpoczęły się nabożeństwem, odprawionem w Kościele Ś-tej Trójcy przez kolegę puławiaka, ks. prałata Jełowickiego; do Mszy służyli mu również koledzy p.p.. Tomarowicz, Sokołowski i Lasocki. Po nabożeństwie udano się na śniadanie, przygotowane w gmachu Stowarzyszenia Techników.

Dwa dni spędzili koledzy na spólnem poznawaniu się i przypominaniu, na wysłuchaniu referatów prof. Byszewskiego, d-ra Natansohna i dyrektora Leśniowskiego. Zorganizowano stały związek puławiaków, złożono znaczniejsze kwoty na pomoc dla niezamożnych kolegów i ich rodzin, wreszcie postanowiono, aby następne zjazdy odbywały się co pięć lat. Uroczystości upamiętniono nadto wspólną fotografią, której podobiznę załączmy. W zjeździe uczestniczyli tacy, co ukończyli Instytut w r. 1862 i tacy, co opuścili go w r. 1905. Na hasło braterskie zjechali się koledzy z różnych stron, nawet bardzo odległych- z Litwy, Ukrainy, wewnętrznych gubernij Cesarstwa, z nad Amuru... Świadczy to o sile węzłów koleżeńskich.

Instytut Agronomiczno-Leśny, założony w r. 1820 w Marymoncie pod Warszawą, został przeniesiony do Puław w r. b. 1862 przez margrabiego Wielopolskiego, jako wydział założonej tam Politechniki. Wykłady ednak trwały krótko - w roku następnym Instytut zamknięto. Otworzono go znowu w r. 1869, z wykładem rosyjskim. Stanowisko dyrektora, inspektora, profesorów języka i literatury rosyjskiej oraz prawa i ekono-

mii politycznej powierzono Rosyanom; inne katedry zajęli dawniejsi profesorowie Instytutu Marymonckiego i innych zakładów naukowych Królestwa. Wykładali wtedy profesorowie; Berdau – botanikę i fizjologię roślin; Cichocki-technologię; Hollak - leśnictwo; Tadeusz Kowalski-rolnictwo; Karpiński - fizjologię zwierząt, hodowlę ryb, pszczół i jedwabników; Kratowski-weterynaryę; Krasucki -leśnictwo; Malewski-mineralogię i gleboznawstwo; Orłowski-chemię; Martin-budownictwo; Wermiński-fizykę i matematykę; Zieliński-mechanikę rolniczą i miernictwo. Po za wykładami szkolnemi, odbywały się zebrania inauguracyjne na początku każdego roku szkolnego, t. zw. „fuksówki,, , w których uczestniczyli też zwierzchnicy i podczas, których nadawano nowym kolegom rozmaite satyryczne lub charakterystyczne przydomki; odbywały się też coroczne, podczas wakacyj, wycieczki, z celem zwiedzania gospodarstw wzorowych w Królestwie, na Wołyniu Ukrainie;odbywały się zajęcia praktyczne na folwarkach Końskowola, Góra Puławska, Pożóg, Mokradki; odbywały się codziennie spacerzy w uroczym parku nad łąką wiślaną. Wychowawcy chwile wolne spędzali na śpiewie solowym i chóralnym, na grach towarzyskich i t.p. Z owych czasów przechowała się „Puławianka”, pieśń studencka z licznymi później dorabianymi wariantami. Poczucie koleżeństwa było wśród wychowanków rozwinięte w wysokim stopniu, z hasłem szczerego serdecznego braterstwa; kwitła też ofiarność i pomoc koleżeńska wzorowa, a egoizm i paniczkość prawie nie istniały; jeżeli się ujawniły czasem, były przez ogół kolegów surowo karcone. Z młodzieży, która w owych czasach i późniejszych Instytut kończyła, wielu zajmuje dziś poważne i wybitne stanowiska.

Puławiaczy uczestnicy zjazdu koleżeńskiego.

W pierwszym roku istnienia, Instytut posiadał 36 uczniów, w drugim 47, w trzecim 56. W latach 1880-1886 liczba studentów wynosiła od 200 do 220. Lecz stopniowo katedry zajmowali nauczyciele Rosyanie, również żywił obcy napływał do środowiska studentów. W r. 1880, grono nauczycielskie składało się z 14 Rosyan i 1 Polaka; studentów uczyli 120 Rosyan i 85 Polaków. Potem corocznie żywił polski małał, wreszcie w latach ostatnich zupełnie się wycofał z Instytutu. Uczestnicy zjazdu, rozważając dzieje Instytutu wyrazili nadzieję, iż warunki się zmienią, czego też pragnie gorąco cały kraj.

